

Muziekvereniging Euterpe uit Sint-Maartensdijk heeft tijdens de rondgang in Stavenisse veel bekijks.

Flip de Rijke over tegenvallende animo muziekdag Stavenisse 'Steeds minder mensen hebben belangstelling voor het dorp'

De nevel hangt nog over de velden als de muziekvereniging Euterpe uit Sint-Maartensdijk zaterdagochtend om elf uur de eerste tonen door de straten van Stavenisse blaast. Kinderen huppelen achter het gezelschap aan, sommigen verkiezen het tempo op de fiets bij te houden. Hier en daar gaan de ramen open en komen mensen naar buiten.

In het kielzog van het zware pom...pom...pomgeluid van de tuba marcheert de Eendrachtbode een stukje mee. En dan zie je pas goed wat een aardig dorp Stavenisse is. In de Prinses Irenestraat staat een schilder op de trapleer. Hij voorziet zijn dakgoot van een nieuwe verflaag, maar laat zich door de muziek niet van zijn werk houden. In de Prinses Beatrixstraat staat een mevrouw een auto te wassen. Ze bekijkt het levendige schouwspel met een glimlach, maar wast rustig verder.

Met regelmaat kom je een bord 'Te koop' tegen. Er staat er een bij die kost, althans zo staat het op een enorm papier dat voor het raam is geplakt, iets meer dan 99.000 euro. Vanaf sommige huizen wappert een vlag met een tas er aan. Dat is reden voor een feestje, want doorgaans is er sprake van een huisgenoot die voor een schooldiploma is geslaagd. Hier en daar hangt wasgoed te drogen en de hengelsportzaak heeft al klanten. De hengels staan buiten te wachten op kopers en de vrouwen en pieren kosten tien eurocent.

Op de Poststraat 22, bij de familie Van Vossen, staat de tuin vol met mensen in groene jachtkleidij. In de

hand houden ze een jachthoorn. Ze zijn lid van het Eerste Zeeuwse Jachthoornkorps en maken zich op om straks op het havenplein een concert te geven.

In het dierenpark kijken kippen, eenden en het hangbuikzwijn niet op of om van het aanzwellende geluid van Euterpe. Alleen de hertjes maken dat ze weggomen.

Geduld

Van de kerktoren wappert de roodwit-blauwe driekleur om aan te geven dat het vandaag feest is. De viering van 410 jaar Stavenisse. „Ach”, reageert een oudere man die in de Bosstraat even van zijn fiets stapt. Hij is kennelijk naar de volkstuin geweest, want hij heeft een flinke zak met groente op de bagagedrager. „Ach. Je kunt elk jaar wel een feestje geven. Sommigen spreekt het 410-jarig bestaan wel aan, maar de meesten niet. Voor mij hoeft het helemaal niet.”

„Dat klopt”, is na zaterdag de ervaring van Flip de Rijke, een van de motoren achter activiteiten die in Stavenisse plaatsvinden. Hoeveel volk er op het muziekfeest afkwam, weet hij niet. „Dat is niet te zeggen. Er was

over de hele dag wat te doen, maar al met al viel de belangstelling tegen.”

Een van de oorzaken is volgens hem het weer geweest. „Er was geen zon. Is die er wel, dan blijft het publiek langer op de terrasjes zitten en hebben ze meer geduld om na een optreden te wachten op het volgende.”

Nu zat er nogal wat tijd in het wisselen van de wacht. Dat betekende dat bezoekers gingen lopen, en die kwamen doorgaans niet meer terug. „Alleen tussen vijf en zes uur. Tijdens het optreden van de muziekvereniging uit Oud-Vossemeer. Toen waren de terrassen vol en zaten er ook mensen aan de dijk.”

Of zijn organisatie uit de kosten is gekomen, kan hij nog niet zeggen. „We hadden een begroting van tussen de 1000 en 1500 euro. Dat ben je wel kwijt met zes korpsen. De kosten verschillen per club. De een heeft meer vervoerskosten dan de ander. En ze krijgen natuurlijk allemaal een consumptie. De vereniging uit Oud-Vossemeer met het majorettekorps kwam met 70 man en die hebben ongeveer anderhalf uur gespeeld.”

De Rijke ervaart dat de belangstelling voor activiteiten in het dorp tanende is. „Toen we ons 400-jarig bestaan vierden, was er geweldig veel belangstelling. Dat leefde breed en diep bij de mensen. Dat is nu minder.”

Hij steekt de hand eerst in eigen boezem. „We hebben minder tijd en energie gestoken in de publiciteit. Maar het dorp is ook veranderd. Het aantal inwoners dat niet in Stavenisse is geboren, stijgt drastisch. In tien

jaar tijd is dat aantal naar schatting met 25 tot 30 procent toegenomen. Ik denk dat we nu 45 procent inwoners hebben die hier niet vandaan komen.” Volgens hem heeft dat veel effect op het bezoekersaantal bij evenementen. „Mensen die niet van hier zijn, zie je amper in het dorps huis. Vroeger wist je van vrijwel iedereen waar hij vandaan kwam. Waar hij werkte en hoeveel kinderen iemand had. Mensen leefden veel meer mee met het dorp.”

Sociale contacten

De Rijke vindt de huidige ontwikkelingen toch wat zorgelijk. Hij wijst op de aanleg van een nieuwe wijk. Ook die zal niet alleen worden bewoond door inwoners die in Stavenisse geboren zijn. En dat scheelt in de sociale contacten.

Toch zijn die er wel degelijk, constateerde de Eendrachtbode tijdens de rondgang van Euterpe. Want in de Voorstraat is het een drukte van belang. Mensen die de supermarkt in en uit komen. Mensen die willen parkeren. Maar vooral mensen die buiten een bankje voor het raam hebben gezet. Ze praten met elkaar over de dingen van alledag. Over de dochter van ene Moerland. Het geluid van Euterpe beschermt de privacy van die familie, want we horen niet wat er met die dochter is.

Aan het eind van de rit blaast Euterpe stoom af op het havenplein. Daar staat een praathuisje met de naam 't Is vo mekoare'. En dat was het eigenlijk ook.